

Boong Boong Boong Boong

Nếu mỗi ngày mùa Hè, trời chiều mưa sáng nắng...cứ như thể bình thản, Ông Trời chắc thương người?

Những ngày mùa Hè ơi...chỉ mây trôi gió thổi cái nóng vào cây cối, cái bức bối lung tung...

Có ngày nắng như khùng, trái vừa chín héo cuống, không rung vẫn rụng xuống...và nắng cũng rụng theo!

Cái mặt trời buồn hiu thấy lúc ngày chạng vạng! Ánh nắng vàng không tản, thành nắng quái chiều hôm!

*

Con người vẫn mang ơn Ông Trời và ông Phật! Con người vẫn đầu tắt...mặt tối chịu ý Trời!

Những pho Kinh chứa lời, toàn lời vàng lời ngọc. Con người nghe Trời Phật đẹp bỏ tham, sân, si...

Những Giáo Đường uy nghi...tượng Phật Trời lẫm liệt! Đoàn tăng lữ đi miết con đường về Tây Phương!

Mùa Hè không có sương. Mùa Hè chỉ có nắng. Những hồi chuông trầm lặng, boong bong và boong boong...

Trần Vấn Lệ